



RESTORED  
EUROPEAN  
**FILM**  
PROJECT #3



פרויקט  
קולנוע  
אירופי  
משוחזר #3

January 15<sup>TH</sup> to 31<sup>ST</sup> 2015  
JERUSALEM★TEL AVIV★HAIFA

2015, בינואר, 15-31  
ירושלים★תל אביב★חיפה



# TABLE OF CONTENTS תוכן עניינים

Greetings	2-3	ברכות
Screening Schedule	4	לוח הקרנות
City Lights	5	אורות הכרך
Young Medardus	6	מדדודוס הצעיר
Manasse	7	מנשה
The Bitch	8	הכלבה
Main Street	9	רחוב ראשי
Eva Wants to Sleep	10	אווה רוצה לישון
Victim	11	קורבן
The Rural Life	12	חיי הכפר
The Machine That Kills Bad People	13	המכונה הקוטלת אנשים רעים
Another Way of Life	14	לחיות אחרת
All My Good Countrymen	15	כל בני ארצי
Peace in the Fields	16	שקט בשדות
The Murderess	17	הרוצחת
Heart of Glass	18	לב זכוכית
Roundtable Discussion	19	רב שיח
Guests	20-21	אורחים
Staff and Special Thanks	22	צוות ותודות



1



RESTORED  
EUROPEAN  
**FILM**  
PROJECT #3



Dear Friends and Colleagues,

חברים ועמיתים יקרים,

It is a pleasure to start 2015 with another edition of "Another Look – The Restored European Film Project". "Another Look" is a joint initiative of EU Member States' embassies and cultural institutions in Israel with the support of the Delegation of the European Union to the State of Israel, and in partnership with the cinematheques of Haifa, Tel Aviv and Jerusalem. Together, we are proud to have established a unique cultural tradition, which exposes Israeli cinema lovers to classic European films, for the third consecutive year.

This year, twelve Member States will present a diverse collection of restored films, under the two themes of "City Lights" and "The Rural Life". The films offer us insights into European life as it developed throughout the tumultuous modern epoch and the processes which continue to affect it to this day. Screened together under the "Another Look" umbrella, the films form a cinematic mosaic that reflects the cultural variety which is part and parcel of the European Union. The Project showcases the diverse geography of heritages, cultures and ways of life, and celebrates the shared European commitment to the values of tolerance, democracy and mutual respect.

Thanks to the painstaking restoration efforts of film archives in the European Member States and the firm commitment of the European Parliament and the European Council to the preservation of celebrated cinematic achievements, these films will remain accessible to many generations to come. The popularity of "Another Look" testifies to the appetite of today's cinema audiences for old masterpieces, making the case once again for the importance of film restoration in Europe and beyond.

I wish you an enjoyable viewing,

**Ambassador Lars Faaborg-Andersen**

Head of the Delegation of the European Union to the State of Israel

אני שמח לפתוח את שנת 2015 עם מהדורה נוספת של "מבט נוסף - פרויקט קולנוע אירופי משוחזר". "מבט נוסף" הינו יוזמה משותפת של שגרירויות ומוסדות תרבות של מדינות האיחוד האירופי בישראל, בתמיכה של משלחת האיחוד האירופי למדינת ישראל ובשיתוף פעולה עם הסינמטקים של חיפה, תל אביב וירושלים. יחד, אנו גאים להמשיך זו השנה השלישית ברציפות במסורת התרבותית הייחודית שיצרנו, שמטרתה לחשוף את אוהבי הקולנוע בישראל לסרטים אירופים קלאסיים.

השנה, אוסף מגוון שנתרם על-ידי שתי עשרה מדינות חברות האיחוד, יוצג במקבץ הכולל שתי תמות, "אורות הכרך" ו"חיי הכפר". סרטים אלו מאפשרים הצצה להתפתחות החיים האירופים במהלך התקופה המודרנית רבת התהפוכות, שהביאה לשינויים ותהליכים חברתיים הממשיכים להשפיע על אורחותיה של היבשת האירופית בימינו. ההקרנה המשותפת במסגרת "מבט נוסף" יוצרת פסיפס קולנועי המאיר את הגיוון התרבותי שהינו חלק חשוב ומהותי של האיחוד האירופי. הפרויקט מציג מגוון מסורות, תרבויות ומנהגים, ומעלה על נס את המחויבות האירופית לערכי הסובלנות, הדמוקרטיה והכבוד ההדדי.

הודות למאמצים הכבירים של ארכיוני הסרטים השונים במדינות האיחוד והמחויבות של הפרלמנט האירופי כמו גם המועצה האירופית לשימור אוצרות קולנועיים אלה, יוכלו הסרטים להיות זמינים לצפייה לדורות הבאים. הפופולאריות של "מבט נוסף" מעידה על הביקוש של קהלי הצופים של היום ליצירות מופת קלאסיות, ומחזקת בתורה את החשיבות של מפעל שחזור הסרטים באירופה ומעבר לה.

אני מאחל לכולם צפייה מהנה,

**השגריר לארס פאבורג-אנדרסן**

ראש משלחת האיחוד האירופי למדינת ישראל

פרויקט  
קולנוע  
אירופי  
משוחזר #3



## Project Letter

Though this may strike contemporary audiences as somewhat peculiar, cinema was not always seen as an art form. Quite to the contrary – in its earliest beginnings, film was considered a disposable object, as ephemeral as the images it brings to the screen. It took a while for the artistic significance of filmmaking to become self-evident, and when it did, the need arose to not only celebrate cinema but also protect it from the ravages of time and usage. Beginning in the 1930s, institutions were set up to defend the seventh art from decay for the benefit of future generations. Particularly influential in this area were the European film archives, which today represent the largest repositories of world cinema. It is due to their endeavors that today we are able to appreciate many of Europe's screen gems, and continue sustaining a longstanding passion for cinematic wonder.

"Another Look – The Restored European Film Project" marks a unique venture whose purpose is to raise awareness to both classic European cinema and the means by which it is preserved. Through the collaboration of the European Union and local European embassies, this project will present twelve films, one from each of its participating nations, all in restored versions and high quality formats. These works were not only chosen for their artistic merit but because they meaningfully reflect on different facets of European film history. Accordingly, they give evidence to the diversity of cinematic practice, as it evolved for over a century.

The Project's film selection will be presented at the Tel Aviv, Jerusalem and Haifa Cinematheques during the month of January, 2015. This year's program is divided into two main thematic sections. The first, titled "City Lights", focuses on cinematic representations of the European metropolitan, which reveal it as an embodiment of the blessings and blights of modernity. The second theme, titled "The Rural Life", follows the concomitant decline of Europe's countryside and its ascent as a symbol for an authentic mode of existence or for provincial narrow-mindedness. Taken together, the films therefore offer a unique insight into major shifts in Europe's sociocultural landscape during the modern era, and provide us with helpful tools in coming to terms with the European present.

Beyond its screening program, the Project also includes an informative dimension of activity, which seeks to expose both professionals and laypersons to the details and philosophy of audiovisual restoration as it is performed in Europe today. In this context, we are hosting several representatives of leading European archives and labs, who will introduce screenings as well as participate in a roundtable discussion with Israeli audiovisual restoration experts. It is our hope that these events will contribute to the burgeoning public conversation on the importance of preserving Israel's audiovisual heritage.

The perspectives presented in this edition of "Another Look" do not offer one coherent and comprehensive image. Indeed, they make but small incisions into the surface of reality. Yet, as noted German film scholar Siegfried Kracauer once claimed, "cinema seems to come into its own when it clings to the surface of things". So it is perhaps in these glimpses, these moving surfaces restored to full detail, that we ultimately find the epitome of cinema and the essence of the experience it seeks to describe.

## The Project Team

אף כי הדבר עשוי להשמע מפתיע, קולנוע לא נחשב תמיד לאמנותי. להפך – בראשיתו הסרט הוגדר כתופעה שהיא ארעית כאותם המראות שהוא מביא למסך. לקח זמן עד שחשיבותה האמנותית של היצירה הקולנועית נעשתה עובדה מוגמרת, וכשזה קרה, עלה הצורך לא רק להלל את הקולנוע אלא גם להגן עליו מנזקי הזמן והשימוש. החל בשנות השלושים של המאה שעברה, מוסדות הוקמו כדי להציל את האומנות השביעית מאבדון. ארכיוני הקולנוע האירופים הובילו את התנועה הזו מהתחלה, וכפועל יוצא הם היום מחזיקים באוספים הגדולים ביותר של קולנוע עולמי. אם עתה יש באפשרותנו לצפות ברבות מפינות הקולנוע האירופי ולחזק בתוך כך את אהבתנו למדיום, זה בעיקר הודות למאמציהם.

"מבט נוסף – פרויקט קולנוע אירופי משוחזר" הינו יוזמה ייחודית ומבורכת שמטרתה להעלות את המודעות לקולנוע אירופי קלאסי ולאמצעים הנדרשים לשמרו. בסיוע האיחוד האירופי ושגרירויות אירופיות מקומיות, פרויקט זה יאפשר את הקרנתם של שנים עשר סרטים, אחד מכל אחת מהמדינות המשתתפות, בגרסאות ארכיון משוחזרות ובפורמטי הקרנה איכותיים. יצירות אלה נבחרו לא רק בשל ערכן האמנותי אלא גם משום שהן משקפות פנים שונים וחשובים של מורשת הקולנוע האירופי. ביחד, הן מעידות על רב המימדיות שהתקיימה בעשיית סרטים לאורך מאה השנים האחרונות.



מבחר סרטי הפרויקט יוצג בסינמטקים בתל אביב, ירושלים וחיפה במהלך חודש ינואר 2015. תכנית זו מחולקת לשתי מסגרות תמטיות. הראשונה, "אורות הכרך", מתמקדת בייצוגים קולנועיים של המטרופולין האירופי, תוך חשיפתו כהתגלמות כל הברכות אך גם המכאובים של המודרניות. המסגרת התמטית השנייה, "חיי הכפר", עוקבת אחר שקיעת אזורי הכפר של אירופה והפיכתם המקבילה לסמל של צורת חיים אותנטית או של פרובינציאליות צרת אופקים. יחד, סרטים אלו מאפשרים הצצה ייחודית לשינויים המשמעותיים בנוף הסוציו-אקונומי של אירופה במהלך העידן המודרני, ומספקים לנו כלים שבאמצעותם נוכל להבין טוב יותר את ההווה האירופי.

מעבר לתכנית ההקרנות, הפרויקט כולל פעילות בהיבט האינפורמטיבי, המבקשת לחשוף אנשי המקצוע וקהל שאינו מתמחה בנושא לפרטים ולחשיבה שמאחורי השחזור האודיו-ויזואלי כפי שהוא מתבצע באירופה כיום. בהקשר הזה, אנו מארחים מספר נציגים של ארכיונים ומעבדות שחזור מובילים מאירופה שירצו לפני ההקרנות וישתתפו ברב שיח יחד עם מומחים ישראליים מהתחום. אנו מקווים כי אירועים אלו יתרמו לעיסוק הציבורי ההולך וגובר בדבר חשיבות שימור המורשת האודיו-ויזואלית של ישראל.

נקודות ההשקפה המוצעות במסגרת מהדורה זו של "מבט נוסף" לא מתחברות לכדי תמונה קוהרנטית ומקיפה. לכל היותר, הן חודרות קמעא לתוך חזות המציאות. אך אם, כפי שמבקר הקולנוע הגרמני זיגפריד קרקאוור פעם טען, "הקולנוע מממש את עצמו בעודו נצמד לחזות הדברים", אז אולי גם במבטים נוספים משוחזרים אלה נמצא דווקא את מהותו של המדיום הקולנועי, ואת יסודה של החוויה אותה הוא מתאר.

צוות הפרויקט



# לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE

	סינמטק חיפה Haifa Cinematheque	סינמטק תל אביב Tel Aviv Cinematheque	סינמטק ירושלים Jerusalem Cinematheque	
<b>YOUNG MEDARDUS</b> AUSTRIA, 1923	<b>29.1</b> 21:15	<b>25.1</b> 21:00	<b>28.1</b> 18:30	<b>מדודוס הצעיר</b> אוסטריה, 1923
<b>MANASSE</b> ROMANIA, 1925	<b>20.1</b> 18:30	<b>17.1</b> 18:30	<b>18.1</b> 19:00	<b>מנשה</b> רומניה, 1925
<b>THE BITCH</b> FRANCE, 1931	<b>21.1</b> 21:30	<b>31.1</b> 21:00	<b>25.1</b> 19:00	<b>הכלבה</b> צרפת, 1931
<b>MAIN STREET</b> SPAIN, 1956	<b>31.1</b> 17:00	<b>21.1</b> 21:00	<b>26.1</b> 21:15	<b>רחוב ראשי</b> ספרד, 1956
<b>EVA WANTS TO SLEEP</b> POLAND, 1958	<b>17.1</b> 18:30	<b>16.1</b> 22:00	<b>15.1</b> 20:00	<b>אווה רוצה לישון</b> פולין, 1958
<b>VICTIM</b> BRITAIN, 1961	<b>28.1</b> 19:00	<b>24.1</b> 21:00	<b>22.1</b> 18:45	<b>קורבן</b> בריטניה, 1961
<b>THE MACHINE THAT KILLS BAD PEOPLE</b> ITALY, 1952	<b>19.1</b> 20:30	<b>18.1</b> 21:00	<b>21.1</b> 21:30	<b>המכונה הקוטלת אנשים רעים</b> איטליה, 1952
<b>ANOTHER WAY OF LIFE</b> PORTUGAL, 1966	<b>24.1</b> 21:15	<b>20.1</b> 21:00	<b>27.1</b> 21:00	<b>לחיות אחרת</b> פורטוגל, 1966
<b>ALL MY GOOD COUNTRYMEN</b> CZECHOSLOVAKIA, 1968	<b>18.1</b> 18:30	<b>17.1</b> 20:00	<b>19.1</b> 18:00	<b>כל בני ארצי</b> צ'כוסלובקיה, 1968
<b>PEACE IN THE FIELDS</b> BELGIUM, 1970	<b>26.1</b> 21:15	<b>28.1</b> 19:00	<b>31.1</b> 21:30	<b>שקט בשדות</b> בלגיה, 1970
<b>THE MURDERESS</b> GREECE, 1974	<b>25.1</b> 19:00	<b>29.1</b> 19:00	<b>30.1</b> 14:00	<b>הרוצחת</b> יוון, 1974
<b>HEART OF GLASS</b> GERMANY, 1976	<b>27.1</b> 21:15	<b>23.1</b> 22:00	<b>29.1</b> 19:00	<b>לב זכוכית</b> גרמניה, 1976

אורות הכרך City Lights חיי הכפר The Rural Life

## מידע וכרטיסים Info & Tickets

### לרכישת כרטיסים Tickets

סינמטק ירושלים  
Jerusalem Cinematheque

**02-5654356**  
[www.jer-cin.org.il](http://www.jer-cin.org.il)

סינמטק תל אביב  
Tel Aviv Cinematheque

**03-6060800**  
[www.cinema.co.il](http://www.cinema.co.il)

סינמטק חיפה  
Haifa Cinematheque

**04-8338888**  
[www.haifacin.co.il](http://www.haifacin.co.il)

facebook

[www.facebook.com/anotherlookfilmproject](http://www.facebook.com/anotherlookfilmproject)  
[www.anotherlook.co.il](http://www.anotherlook.co.il)

### ANOTHER LOOK AT AUDIOVISUAL RESTORATION: ROUNDTABLE DISCUSSION

A conversation between representatives from The National Film Archive-Romanian Cinematheque, The National Film Archive of the Czech Republic, Digital Film Repository CRF (Poland), Bologna Cinematheque, The Israel Film Archive-Jerusalem Cinematheque, Yad Vashem Visual Center, The Steven Spielberg Jewish Film Archive, The Israeli Broadcast Authority Film Archive and The Israel State Archives.

**THURSDAY, 15.1.15, 17:00-19:00**  
**MEDIATHEQUE ROOM, JERUSALEM CINEMATHEQUE,**  
**11 HEBRON RD., JERUSALEM**

THE EVENT WILL BE HELD IN ENGLISH. IT IS FREE AND OPEN TO THE GENERAL PUBLIC.

### מבט נוסף על שחזור אודיו-ויזואלי: רב שיח

שיחה בהשתתפות נציגים של ארכיון הקולנוע הלאומי-הסינמטק הרומני, ארכיון הקולנוע הלאומי של צ'כיה, מאגר הקולנוע הדיגיטלי CRF (פולין), סינמטק בולוניה, ארכיון הסרטים הישראלי-סינמטק ירושלים, מרכז הצפייה-יד ושם, ארכיון הסרטים היהודיים ע"ש סטיבן שפילברג, ארכיון הסרטים-רשות השידור וארכיון המדינה.

**יום חמישי, 15.1.15, 17:00-19:00**  
**אולם המדיטק, סינמטק ירושלים,**  
**דרך חברון 11, ירושלים**

הארוע יתקיים באנגלית והינו מיועד לקהל הרחב. הכניסה חופשית.

# CITY LIGHTS אורות הכרך

מדדוס הצעיר  
[אוסטריה, 1923]

מנשה  
[רומניה, 1925]

הכלבה  
[צרפת, 1931]

רחוב ראשי  
[ספרד, 1956]

אווה רוצה לישון  
[פולין, 1958]

קורבן  
[בריטניה, 1961]

YOUNG MEDARDUS  
(AUSTRIA, 1923)

MANASSE  
(ROMANIA, 1925)

THE BITCH  
(FRANCE, 1931)

MAIN STREET  
(SPAIN, 1956)

EVA WANTS TO SLEEP  
(POLAND, 1958)

VICTIM  
(BRITAIN, 1961)



Over the past few centuries, Europe has experienced a major shift in its landscape: waves of peasant migration resulted in massive urbanization, and a new entity – the metropolitan – grew into being. Gradually, this industrialized city came to embody all the promises and the dangers associated with modernity. It provided a site for unexpected encounters and new modes of experience that dazzle the mind; it also cultivated novel forms of criminality and developed a reputation for being a den of inequity. The following selection of films captures the Janus-faced nature of the modern city, and in the process, determines its lingering significance in our vision of a modernized Europe.

במהלך המאות האחרונות חוותה אירופה שינוי משמעותי בנופיה: גלי ההגירה של איכרים אל העיר הביאו לתהליך עיור מואץ וליצירת ישות אורבנית חדשה – המטרופולין. לאורך תקופה זו, העיר המתועשת הפכה בהדרגה לסמל המגלם את שלל ההבטחות והסכנות הקשורות למודרניות. היא נתפסה כאתר למפגשים מרגשים וחוויות חושיות מטלטלות; בה בעת, היא הוגדרה כמאורת חטאים אשר משמשת כרקע להתפתחות צורות פשיעה חדשות ומגוונות. מקבץ הסרטים הבא חושף את שני פנים אלה של העיר, ודרך כך, מבקש לבחון את השפעתה על תפיסתנו את אירופה בעידן המודרני.



# מדרדום הצעיר YOUNG MEDARDUS

מדרדום הצעיר (אוסטריה, 1923)

בימוי: מייקל קרטיז

תסריט: לדיסלאוס ויידה  
(נל-פי מחזה מאת ארתור שניצלר)

צילום: גוסטב אוציקי, אדוארד בורסודי

עריכה: לדיסלאוס ויידה

משחק: מיהלי ורקוני, אגנס אסטרזהזי,  
מארי הגייסי, קארל לאמאק

ש/ל, 82 דקות  
אילם, תרגום כותרות לעברית

Young Medardus (Austria, 1923)

Directing: Michael Curtiz

Screenplay: Ladislaus Vajda  
(based on the play by Arthur Schnitzler)

Cinematography: Gustav Ucicky,  
Eduard Borsody

Editing: Ladislaus Vajda

Cast: Mihály Várkonyi, Agnes Esterhazy,  
Mari Hegyesi, Karel Lamač

B/W, 82 minutes  
Silent, Hebrew subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE



Film Archive Austria

CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 28.1.15 - 18:30 | TEL AVIV 25.1.15 - 21:00 | HAIFA: 29.1.15 - 21:15

סינמטק: ירושלים 28.1.15 - 18:30 | תל אביב 25.1.15 - 21:00 | חיפה 29.1.15 - 21:15

During Napoleon's 1809 campaign on Vienna, Francois – the son of the émigré Duke of Valois – and Agathe – a booksellers' daughter – fall madly in love. Their families adamantly oppose the marriage, and as a result, the lovers commit suicide. The student Medardus, brother to Agathe, wishes to exact revenge upon the House of Valois, and decides to court and then publicly humiliate Francois's sister, Helene. She, however, has other plans in mind, which include using Medardus to perform a more sinister crime on a much nobler personage – the French Emperor himself!

"Young Medardus", Arthur Schnitzler's famous play (1910), sought to capture the spirit of "Old Vienna", and specifically the underlying tension between a decaying nobility and a rising bourgeoisie. In contrast, director Michael Curtiz ("Casablanca"), who adapted this theatrical work to the screen, was less interested in preserving a particular social setting in Viennese history as he was in signaling the city's transformation under modernity. The Hungarian-born filmmaker, a veteran of World War I, recognized that advanced warfare and the cinematic medium shared a particular modern affinity for large-scale action. Accordingly, he used the dramatic context of Napoleon's campaign as an excuse to orchestrate scenes of cinematic spectacle, crowded with extras and packed with pyrotechnics. In setting these grandiose scenes to the background of Vienna and its environs, Curtiz was able to display in full view the splendor of the city's main landmarks (Schönbrunn Palace and the Danube, for example). Yet beyond being a showcase for historical tourist attractions, this celebration of Vienna in epic scale also indirectly acknowledged the metropolitan's own subsequent turn towards destruction and expansion, which paralleled that of many other European capitals in the aftermath of the Napoleonic Wars.

בזמן המערכה הנפוליאונית בווינה (1809), מתאהב פרנסואה, בנו של דוכס ולואה הגולה, באגתה, בתו של מוכר ספרים. שתי המשפחות מתנגדות בתוקף לנישואים, מה שמוביל את זוג האוהבים ליטול את חייהם. הסטודנט מדרדום, אחיה של אגתה, מבקש לנקום בבית ולואה, ומחליט לחזר אחר הילן, אחותו של פרנסואה, ואז להשפילה בפומבי. אך להלן יש תכניות משלה, הכוללות את ניצולו של מדרדום לביצוע פשע חמור אף יותר כנגד אישיות בכירה מאוד – הקיסר הצרפתי בכבודו ובעצמו!

המחזה "מדרדום הצעיר" (1910) של ארתור שניצלר ביקש ללכוד את הרוח של "וינה הישנה", ובפרט את המתח שהתקיים בה בין מעמד אצולה מתנוון למעמד בורגני עולה. כאשר נדרש לעיבוד הקולנועי של היצירה, מייקל קרטיז ("קזבלנקה") בחר דווקא להתמקד פחות בשימור רגע מסוים בהיסטוריה של החברה הוינאית ויותר בהבהרת השינוי שחברה זו תעבור תחת השפעת המודרניות. הבמאי יליד הונגריה, שלקח חלק במלחמת העולם הראשונה, זיהה כי בלחימה מתקדמת ובעשייה קולנועית קיימת ההעדפה המודרנית לקנה מידה גדול. כמתחייב מכך, הוא ניצל את ההקשר הדרמטי של המערכה על וינה כדי לביים סצנות ראוות אפיות, מלאות ניצבים ופירוטכניקה. במיקום סצנות אלה על רקע וינה וסביבתה, הצליח קרטיז לחשוף במלואו את הפאר של אתרי התיירות המרכזיים של העיר (כגון ארמון שונברון ונהר הדנובה). אך המטרה כאן לא היתה רק להציג אתרים עתיקים, אלא גם לנצל את רוחב היריעה הקולנועית לסימון תהליך התרחבותה העתידית של הבירה האוסטרית – תהליך אשר נוצר לא מעט בזכות ההרס והקידמה שהביאו המלחמות הנפוליאוניות, ואשר התרחש גם במקביל בערים אחרות באירופה של המאה ה-19.

פרויקט  
קולנוע  
אירופי  
משוחדר #3



פורום תרבות אוסטרי  
Austrian Cultural Forum Tel Aviv

6



# מנשה MANASSE

מנשה (רומניה, 1925)

בימוי: ז'אן מיכאיל

תסריט: סקרלט פרודה  
(נל-פי מחזה מאת מוישה רונטי-רומן)

צילום: וסילה גוצ'יו

משחק: רונלד בולפינסקי, יוסף קאמן,  
דורניה דמטרסקו, ג'ורג' אורליאן

ש/ל, 84 דקות  
אילם, תרגום לעברית ולאנגלית



MANASSE (ROMANIA, 1925)

Directing: Jean Mihail

Screenplay: Scarlat Froda  
(based on a play by Moise Ronetti-Roman)

Cinematography: Vasile Gociu

Cast: Ronald Bullfinsky, Iosef Kamen,  
Dorina Demetrescu, George Aurelian

B/W, 84 minutes  
Silent, Hebrew & English subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE

CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 18.1.15 - 19:00 | TEL AVIV 17.1.15 - 18:30 | HAIFA: 20.1.15 - 18:30

ישיבת: ירושלים 18.1.15 - 19:00 | תל אביב 17.1.15 - 18:30 | חיפה 20.1.15 - 18:30

Lelia, a young Jewish woman from Bucharest, faces a terrible predicament: she is enamored with a Christian man by the name of Matei, but her secularized city-dwelling parents, and especially her shtetl-resident grandfather Manasse, are adamantly opposed to the union. Cornered, she reluctantly agrees to forsake her beloved and marry a fellow Jew. As her wedding day approaches, however, Lelia contemplates a drastic step that would place her in conflict with family and religious mores.

In light of the anti-Jewish sentiment that pervaded Romania during the first half of the 20th Century, "Manasse" stands out in its boldness as a text that foregrounds and legitimizes Jewish life and customs. An adaptation of a play (1900) by Moise Ronetti-Roman that was banned from theatres following nationalist protests, Jean Mihail's film focuses on the tension between acculturation and separatism which troubled many Jews during the height of modernity. This tension is dramatized through a generational gap between the orthodox grandfather and the assimilationist father, which is doubled as a geographical gap between the shtetl and the Capital, respectively. In constructing these dichotomies, "Manasse" reveals the price of emancipation and the migration of Jews to cities: namely, the loss of certain cultural traditions, and the formation of inter-ethnic familial bonds. Yet these costs are not shown to be too great; if anything, the film seems to advocate the importance of such changes, which the Bucharest cityscape, presented here in moving images, helps facilitate. It is Manasse's dogmatism that proves too inflexible for modern urban existence, and makes his worldviews, and the traditions upon which they are based, seem hopelessly outdated.

לליה, צעירה יהודיה מבוקרשט, עומדת בפני בעיה גדולה: היא מאוהבת במטאי הנוצרי, אך הוריה העירוניים והחילוניים, ובייחוד מנשה, סבה תושב הכפר, מתנגדים לאיחוד בכל תוקף. בלית ברירה, לליה מסכימה להשתדך ליהודי שאותו אינה אוהבת. אבל ככל שיום חתונתה מתקרב ובא, היא מתחילה להרהר בנקיטת צעד קיצוני אשר יגרום לעימות עם משפחתה ועם המסורת הדתית שלפיה חונכה.

על רקע האנטישמיות שגאתה ברומניה במחצית הראשונה של המאה ה-20, "מנשה" בולט בהיותו טקסט שמדגיש ונותן לגיטימציה לאורח החיים היהודי ומנהגיו. סרטו של ז'אן מיכאיל, שהינו עיבוד למחזה מאת מוישה רונטי-רומן (1900) אשר הוחרם בעקבות מחאות לאומניות, מתמקד במתח הנוצר בין ההיטמעות לבדלנות. מתח זה, שטרד את מנוחתם של יהודים רבים במעבר לתקופה המודרנית, מוצג דרך פער הדורות בין הסב הדתי והבן המתבולל, ודרך ההבדל הגיאוגרפי שבין העיירה לעיר הבירה, בהתאמה. תוך הבניית הניגודים הללו, "מנשה" חושף אותנו למחירה של האמנסיפציה והגירת היהודים לערים: שינוי הכרוך באובדן מסורות תרבותיות וקיום קשרי נישואין מחוץ לקהילה האתנית. מחיר זה, יש לומר, לא מוצג כגבוה במיוחד; נהפוך הוא, הסרט טוען בעד החשיבות של שינויים שכאלה, אשר ניזונים מהדינמיות של נופיה העירוניים של בוקרשט. דווקא המקובעות הכפרית של מנשה היא שאינה מתיישבת עם החיים בעידן המודרני, והופכת את תפיסת עולמו והמסורות עליהן היא מבוססת למיושנות.



7

המכון  
הרומני  
לתרבות  
ROMANIAN  
CULTURAL  
INSTITUTE  
10 years in Israel  
שנים בישראל



RESTORED  
EUROPEAN  
FILM  
PROJECT #3



# הכלבה THE BITCH

הכלבה [צרפת, 1931]

בימוי: ז'אן רנואר

תסריט: ז'אן רנואר  
[נעל-פי רומן מאת ז'ורז' דה לה פושרדייר]

צילום: תיאודור ספרקול

משחק: מישל סימון, ג'ני מארס, ז'ורז' פלמנט

ש/ל, 91 דקות

תרגום לעברית ולאנגלית

THE BITCH (FRANCE, 1931)

Directing & Editing: Jean Renoir

Screenplay: Jean Renoir (based on a novel by Georges de La Fouchardière)

Cinematography: Théodore Sparkuhl

Cast: Michel Simon, Janie Marèse, Georges Flamant

B/W, 91 minutes  
Hebrew & English subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE



CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 25.1.15 - 19:00 | TEL AVIV 31.1.15 - 21:00 | HAIFA: 21.1.15 - 21:30

סינמטק: ירושלים 25.1.15 - 19:00 | תל אביב 31.1.15 - 21:00 | חיפה 21.1.15 - 21:30

Imprisoned in a loveless marriage, cashier and amateur painter Maurice Legrand (Michel Simon) seeks liberation from his humdrum life through an illicit liaison with young streetwalker Lulu. She, however, is in love with her dapper pimp boyfriend Dédé, who, for his part, encourages her to prey on Legrand's tender feelings in order to extort money and paintings. Ignorant of Lulu and Dédé's relationship, Maurice succumbs to his mistress's every wish; yet the truth always has a way of revealing itself, even to the most blinded of paramours.

For his second sound film, famed director Jean Renoir ("The Grand Illusion") adapted to the screen Georges de La Fouchardière's classic novel on the hazards of urban life (which also inspired Fritz Lang's equally famous melodrama "Scarlet Street"). Maurice Legrand, sensitively portrayed by the great Simon, is a compromised individual who willingly forfeited his liberties in order to preserve a modicum of social acceptability. Nevertheless, and quite unexpectedly, Paris exposes him to a different mode of existence, one where bourgeois morals are not necessarily the norm. This revelation allows Legrand to experience freedom, perhaps for the first time. Yet Renoir's objective here is neither to glorify this escape from bourgeoisie, nor to romanticize its alternative. Filming in extended shots through actual Montmartre streets, the French cineaste wanted instead to expose an often unacknowledged sense of moral ambivalence that is inherent to the city itself. Rather than use the metropolitan landscape as means of supporting his fiction, Renoir thus demanded that it speak in its own voice, and as a result, allow us to recognize the ambiguous and multivalent nature of urban reality.

מורים לגרנד (מישל סימון) הוא פקיד וצייר חובב הכלוא בנישואין חסרי אהבה. ערב אחד הוא פוגש בנערת הליווי הצעירה לולו, ובין השניים מתפתחת מערכת יחסים אסורה המאפשרת למורים לברוח מחייו המשמימים. אך לולו אינה מאוהבת במורים אלא בחברה המגונדר דדה, שהוא גם סרסורה. דדה, מצידו, מעודד אותה להמשיך ולקיים את הקשר עם לגרנד כדי לסחוט ממנו כסף וציורים. מורים, שאינו מודע ליחסים בין לולו לדדה, נכנע לכל מאוויה של פילגשו; עם זאת, גם תחת השפעתה המעוררת של האהבה, הוא יאלץ בסופו של דבר להכיר באמת המתגלה בפניו.

הבמאי הנודע ז'אן רנואר ("האשלייה הגדולה") עיבד עבור סרטו המדבר השני את הרומן הקלאסי של לה פושרדייר על סכנות החיים העירוניים [אשר היווה השראה גם למלודרמה הלא פחות מוכרת של פריץ לאנג, "רחוב הארגמן"]. מורים לגרנד, המגולם ברגישות אופיינית על ידי סימון הנפלא, הינו אינדיבידואל המוותר מרצון על חירותו על מנת לשמר מראית עין של מקובלות חברתית. יחד עם זאת, ובאופן מפתיע, פריז חושפת אותו לצורת קיום אחרת, כזו שבה המוסר הבורגני לא בהכרח מהווה את הנורמה. גילוי זה מאפשר לגרנד לחוות חופש שיתכן כי כמותו לא הכיר. אך מטרתו של רנואר לא היתה להלל את ההמלטות הזו מאורח החיים הבורגני או לעשות רומנטיזציה של האפשרות החלופית לו. בצילום בשוטים ארוכים ברחובותיו האמיתיים של רובע מונמרט, הקולנוען חשף במקום זאת מעין תחושה של ערפול מוסרי שהיא אינהרנטית לחיי העיר, גם אם לא תמיד מכירים בה. במקום להשתמש בנופי המטרופולין לאישוש בדיה, רנואר רצה אם כן לתת להם לדבר בקולם האמיתי, וכפועל יוצא, לאפשר לצופיו לגלות מחדש את מרכבותה של המציאות האורבנית.

פרויקט  
קולנוע  
אירופי  
משוחדר #3



INSTITUT  
FRANÇAIS



CNC



LES FILMS DU JEUDI

8



The movie "La Chienne" was featured at the 2014 Cannes Classic. Restored and digitalized by Les Films du Jeudi and La Cinémathèque Française with the support of the CNC and the Fonds Culturel Franco-Américain DGA - MPA - SACEM - WGAW.

# רחוב ראשי MAIN STREET

רחוב ראשי (ספרד, 1956)

בימוי ותסריט: חואן אנטוניו בארדם

צילום: מישל קלבר

עריכה: מרגריטה אוצ'ואה

משחק: בטסי בלייר, חוזה סוארז, איב מאסאר, דורה דול

ש/ל 94 דקות

תרגום לעברית

MAIN STREET (SPAIN, 1956)

Directing and Screenplay:  
Juan Antonio Bardem

Cinematography: Michel Kelber

Editing: Margarita Ochoa

Cast: Betsy Blair, José Suárez, Yves Massard, Dora Doll

B/W, 94 minutes  
Hebrew subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE



CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 26.1.15 - 21:15 | TEL AVIV 21.1.15 - 21:00 | HAIFA: 31.1.15 - 17:00

סינמטק: ירושלים 26.1.15 - 21:15 | תל אביב 21.1.15 - 21:00 | חיפה 31.1.15 - 17:00

In a provincial city, a group of indolent young men decides to play a cruel joke on Isabel, a local 35-year-old spinster, by sending the outsider Juan to pretend to court her. Federico, an intellectual friend from Madrid, pressures Juan into telling the truth, but he drags his feet. As Isabel falls in love with him, however, Juan gradually realizes that a decision must be made. The only question that remains is: will he have the courage to make it?

A filmmaker of radical politics, Juan Antonio Bardem ("Death of a Cyclist") structured "Main Street" as a subtle commentary on the conflict of city vs. rural life, which was central to the state ideology in Franco's Spain. The Francoist regime valorized rural life as the bedrock of proper "Spanishness", while the city was seen as having corrupting influences. Bardem wanted to deconstruct this dichotomy but, for reasons of ideology or fear of retribution, wished it to be in a manner that does not unequivocally celebrate the modern city. As a result, the setting he chose was one that brought both categories together: a city that is nevertheless part of the geography and culture of the rural provinces. This allowed Bardem to fashion a complex image, one that highlights the negative aspects of both modes of living – rural narrow-mindedness and the idleness of urban leisure – while offering an oblique view – through the cosmopolite Federico – of the positive attributes of the "big city". Despite the carefulness of its articulation, such complexity was nevertheless met in the end with objections from the government censorship, which forced Bardem to distance the film's narrative from Spain in various ways, including a narrator's introduction stating that the story could take place "in any city, of any province, of any country".

חבורת צעירים פוחזים בפרבר ספרדי מחליטה לשטות באיזבל, רווקה מקומית בת 35, ושולחים את חואן הנאה לחזר אחריה. פדריקו, החבר המשכיל ממדריד, מאיץ בחואן לגלות לאיזבל את האמת, אך הלה מתמהמה. ככל שהזמן עובר, איזבל מתאהבת בחואן, והוא מבין שעליו לקבל החלטה. אבל האם יהיה לו האומץ לעשות זאת?

כבמאי הידוע בעמדותיו הפוליטיות הרדיקליות, חואן אנטוניו בארדם ("מותו של רוכב אופניים") ראה ב"רחוב ראשי" כהזדמנות לדון בשאלת חיי העיר מול חיי הכפר, אשר היתה מרכזית לאידיאולוגיית המשטר בספרד של פרנקו. השלטון הפרנקיסטי העלה על נס את הווי הפרובינציה כדוגמה ל"ספרדיות" אותנטית ומהוגנת, בעוד שחיי המטרופולין הוצגו כבעלי השפעות משחיתות. בארדם ביקש לפרק את הדיכוטומיה הזאת, אך מסיבות אידאולוגיות או לחילופין מפחד מתגובת המשטר, רצה לעשות זאת באופן שלא מהלל את העיר המודרנית בצורה חד-משמעית. לכן הבמאי בחר למקם את סרטו באתר שאיחד בין שתי הקטגוריות: עיר שהיא חלק בלתי נפרד מהגיאוגרפיה והתרבות של הפרובינציה הכפרית. כך התאפשר לו ליצור דימוי מורכב, כזה שמדגיש את ההיבטים השליליים של שתי צורות החיים – צרות המוחין של הכפר והבטלה שנובעת מתרבות הפנאי העירונית – תוך הצגה עקיפה של התכונות החיוביות של "העיר הגדולה" דרך דמותו הקוסמופוליטית של פדריקו. על אף הזהירות שבה הובעה, מורכבות זו עדיין עוררה בסופו של דבר את התנגדות הצנזורה הממשלתית, שכפתה על בארדם להרחיק את הנרטיב של "רחוב ראשי" מספרד במספר דרכים, כולל הקדמה המצהירה כי סיפור זה יכול להתרחש "בכל עיר, בכל מחוז, של כל מדינה".



9



RESTORED  
EUROPEAN  
FILM  
PROJECT #3

# EVA WANTS TO SLEEP אווה רוצה לישון

Courtesy of National Film Archives

אווה רוצה לישון [פולין, 1958]

בימוי: תדאוש חמיילבסקי

תסריט: תדאוש חמיילבסקי, אנדז'יי צ'קאלסקי

צילום: סטפן מטיאשקייביץ'

עריכה: ינינה ניידז'וויקה

משחק: ברברה קויאטקווסקה, סטניסלב מיקולסקי, סטפן ברטיק, לודוויק בנאה

ש/ל, 94 דקות

תרגום לעברית ולאנגלית

EVA WANTS TO SLEEP (POLAND, 1958)

Directing: Tadeusz Chmielewski

Screenplay: Tadeusz Chmielewski, Andrzej Czekalski

Cinematography: Stefan Matyjaszkiewicz

Editing: Janina Niedźwiecka

Cast: Barbara Kwiatkowska, Stanislaw Mikulski, Stefan Bartik, Ludwik Benoit

B/W, 94 minutes

Hebrew & English subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE

CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 15.1.15 - 20:00 | TEL AVIV 16.1.15 - 22:00 | HAIFA: 17.1.15 - 18:30

סינמטק: ירושלים 15.1.15 - 20:00 | תל אביב 16.1.15 - 22:00 | חיפה 17.1.15 - 18:30

Eva, a young student, arrives at an unfamiliar town to begin her studies. To her chagrin, the school has not yet opened its doors to the public, and she must now find somewhere to spend the night. On the way, she encounters the city's various inhabitants – cops and robbers, workers and bums – and finds herself embroiled in adventure and romance. Amidst all this mischief, will Eva ever get to sleep?

As part of the Polish Film School, the movement that emerged in the aftermath of Wladyslaw Gomulka's thaw policies, "Eva Wants to Sleep" presents an anomaly: it is a tongue-in-cheek comedy, rather than a realistic drama about World War II or Polish de-Stalinization, as many of the era's key works were. In demarcating this difference, director Chmielewski wished to offer his audiences a respite from the challenges of life in postwar Poland. Accordingly, his cityscape holds no reminder of the horrors that have plagued Polish metropolitans; the bombarded wastelands of Andrzej Wajda's "Kanal" (1957) and "Ashes and Diamonds" (1958) are nowhere to be found here. Rather the film's strange town (which is literally called "strange") capitalizes on the urban promise of providing unexpected thrills. The budding relationship between the beautiful Eva and the dashing policeman Piotr confirms the city's reputation as a catalyst of romantic interludes; and even the rampant crime life, a staple of modern urbanity, appears more game-like than dangerous. Such representations may have seemed a bit outlandish for contemporaneous Polish audiences, who were still suffering the effects of continued Soviet rule. Yet in "Eva Wants to Sleep", these viewers were also able to locate echoes of the social woes that ail them, and discover a way, through laughter, of overcoming them.

אווה, סטודנטית צעירה, מגיעה לעיירה זרה כדי להתחיל את לימודיה. לרוע מזלה, בית הספר אינו פתוח, וכעת עליה למצוא מקום ללון בו. במהלך הלילה היא נתקלת במגוון דרי העיר – שוטרים וגנבים, פועלים וקבצנים – ונסחפת למסע רווי בהרפתקאות ורומנטיקה. בין שלל המהמורות שעומדות בדרכה, האם אווה תצליח סוף כל סוף לישון?

"אווה רוצה לישון" הוא מקרה יוצא דופן בגל הפולני החדש, התנועה שהגיחה בעקבות עידן ההפשרה של ולדיסלב גומולקה, שכן בניגוד למרבית סרטי התקופה, אשר היו דרמות ריאליסטיות על מלחמת העולם השנייה והדה-סטליניזציה של פולין, מדובר כאן בקומדיה שנונה וקלילה. תוך הדגשת הבדל זה, ביקש חמיילבסקי לאפשר לקהל מעין הפוגה מהאתגרים הרבים שניצבו בפניו בפולין שלאחר המלחמה. הנוף העירוני, בהתאמה, אינו מזכיר את הזוועות המוכרות של ערי פולין; אין כאן זכר להריסות המופצצות מתוך "קאנאל" (1957) ו"אפר ויהלומים" (1958) של אנדז'יי ויידה. במקום, העיירה המוזרה שבסרט (ששמה הוא אכן "מוזרה") מציגה את ההבטחה הטמונה בעיר לחוויית ריגושים בלתי צפויים. מערכת היחסים שנרקמת בין אווה היפיפיה ופיוטר השוטר הנאה מאששת את תרומתו של הנוף העירוני ליצירת מפגשים רומנטיים; וחיי הפשע הפעילים, מאפיין מרכזי של העיר המודרנית, נדמים כמשחק יותר מאשר שהם מהווים סכנה. ייתכן שייצוגים מסוג זה לא תאמו את מה שהכירו אזרחיה של פולין באותו הזמן, שכן אלה עדיין סבלו מההשפעה המתמשכת של השלטון הסובייטי. יחד עם זאת, ב"אווה רוצה לישון" יכלו הצופים למצוא הדים לבעיות החברתיות שמעסיקות אותם, ודרך הצחוק, למצוא את הדרך להתגבר עליהן.

פרויקט קולנוע אירופי משוחדר #3



המכון הפולני  
POLISH INSTITUTE



# קורבן VICTIM

קורבן (בריטניה, 1961)

בימוי: בזיל דירדן

תסריט: ג'נט גרין, ג'ון מקורמיק

צילום: אוטו הלר

עריכה: ג'ון ד. גת'רידג'

משחק: דירק בוגארד, סילביה סימס, דניס פרייס, נייגל סטוק

ש/ל, 100 דקות

תרגום לעברית

VICTIM (BRITAIN, 1961)

Directing: Basil Dearden

Screenplay: Janet Green, John McCormick

Cinematography: Otto Heller

Editing: John D. Guthridge

Cast: Dirk Bogarde, Sylvia Syms, Dennis Price, Nigel Stock

B/W, 100 minutes  
Hebrew subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE



CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 22.1.15 - 18:45 | TEL AVIV 24.1.15 - 21:00 | HAIFA: 28.1.15 - 19:00

סינמטק: ירושלים 22.1.15 - 18:45 | תל אביב 24.1.15 - 21:00 | חיפה 28.1.15 - 19:00

When Boy Barrett, a young gay man, commits suicide in his prison cell, the object of his desire – eminent barrister and closeted homosexual Melville Farr (Dirk Bogarde) – vows to discover the reason for this desperate act. On his quest, he quickly stumbles upon a blackmail operation against respected individuals who, in fear of imprisonment due to their gay sexuality (which was at that point illegal in England), were willing to pay handsomely so as to avoid a scandal. Now the target of blackmail himself, Farr must also face a devastating choice: to pay the criminals off, and thus break the laws he is sworn to protect, or to turn them in, thereby risking his career but also shedding light on the injustices suffered by British homosexuals.

"Victim" is part of consummate director Basil Dearden's "London Underground" films, which meshed together the social problem and crime genres. On this occasion, the problem in question was the social legitimacy of homosexuality – an issue that dominated public debates following the release of the 1957 Wolfenden Report, which recommended the legalization of homosexual acts in Great Britain. Providing yet again "a portrait of London as a city on simmer, a culture primed for revolution" (Michael Koresky), Dearden situates the metropolitan landscape as the catalyst for bringing Farr and Barrett together, as well as the reason for tearing them apart. The city allows for intimacy, albeit compromised and fleeting; but, even more decidedly, it cultivates criminality, and becomes a space of surveillance and coercion. Farr's emotional struggles – sensitively portrayed by the ever-charismatic Bogarde – aim therefore to tip the scales of the city and the society it represents, to quash their dark sides in favor of a certain kind of love, one that dares not speak its name.

התאבדותו של בוי בארט, צעיר הומוסקסואל, מובילה את מושא אהבתו, עורך הדין הבכיר מלוויל פאר (דירק בוגארד) להתחייב לגלות את הסיבה למעשה הנואש. פאר, אשר מסתיר את נטיותיו שלו, נחשף למפעל סחיטה רחב מימדים של גברים, אשר מפחד החשיפה של העדפתם המינית (שהייתה בניגוד לחוק באותה תקופה), מוכנים לשלם סכומים נכבדים על מנת להמנע מסקנדל. משהפך למטרה עבור הסוחטים בעצמו, ניצב פאר בפני החלטה גורלית: לשלם לפושעים, ובכך להפר את החוק שעליו התחייב להגן, או להסגיר אותם, ובתוך כך לסכן את הקריירה שלו, אך בה בעת גם לחשוף את חוסר הצדק שממנו סובלים הומוסקסואלים בבריטניה.

"קורבן" הוא אחד מסרטי "המחתרת הלונדונית" של הבמאי המיומן בזיל דירדן, אשר שילבו בין נושאים חברתיים לז'אנר הפשע העירוני. הסוגייה החברתית בסרט זה הינה הלגיטימיות של הנטייה ההומוסקסואלית – נושא ששלט בשיח הציבורי לאחר פרסום דו"ח וולפנדן ב-1957, אשר המליץ על הפיכת ההומוסקסואליות לחוקית בבריטניה. בדיוקן נוסף "של לונדון כעיר על סף רתיחה, כתרבות שמועדת למהפיכה" (מייקל קורסקי), דירדן מציג את הנוף העירוני כזרז למפגש בין פאר לבארט, כמו גם כסיבה שמפרידה ביניהם. העיר היא מקום בו תתכנה אינטימיות, גם אם היא חולפת מהר מדי. אך יותר מכל, היא מטפחת תרבות קרימינלית והופכת למרחב שבו הסובייקט נתון למעקב וכפייה. ההתמודדות של פאר, המגולם ברגישות על-ידי בוגארד הכריזמטי, מנסה לפיכך להפר את שיווי המשקל העדין הזה של העיר והחברה אותה היא מייצגת, וזאת במטרה לדכא את הצד האפל שלהן ולאפשר את פריחתו של סוג אחר של אהבה – כזו שלא ניתן היה להגות את שמה.



11

BRITISH COUNCIL

"Victim" has been fully restored in 2K Digital by Park Circus Films and ITV Studios Entertainment. The new restoration received its world premiere at the BFI London Film Festival on October 17th, 2013.



RESTORED EUROPEAN FILM PROJECT #3

# חיי הכפר THE RURAL LIFE

המכונה הקוטלת אנשים רעים  
[איטליה, 1952]

לחיות אחרת  
[פורטוגל, 1966]

כל בני ארצי  
[צ'כוסלובקיה, 1968]

שקט בשדות  
[בלגיה, 1970]

הרוצחת  
[יוון, 1974]

לב זכוכית  
[גרמניה, 1976]



THE MACHINE THAT KILLS BAD PEOPLE  
(ITALY, 1952)

ANOTHER WAY OF LIFE  
(PORTUGAL, 1966)

ALL MY GOOD COUNTRYMEN  
(CZECHOSLOVAKIA, 1968)

PEACE IN THE FIELDS  
(BELGIUM, 1970)

THE MURDERESS  
(GREECE, 1974)

HEART OF GLASS  
(GERMANY, 1976)



The ascent of the city also spelled out the decline of Europe's rural areas. Yet as they exerted less influence on the social landscape, their symbolic potency gradually increased. In this new state of affairs, rural life thus became, for many conservatives, the origin of an authentic national self, while for radicals it served as the cradle of revolution. Both visions, albeit different in content, were nevertheless similarly idealized. It was therefore inevitable that their collision with harsh realities would engender a negative image of provinciality as petty and bigoted. Utopian paradise or dystopian hell? The following assortment of films seeks to negotiate these conflicting images of the rural, as it struggled against its own growing obsolescence.

במקביל לעלייתה של העיר, אירופה היתה עדה להתדלדלותם של איזוריה הכפריים. אך ככל שהשפעתם על הנוף החברתי הלך ופחת, העוצמה הסימבולית של חיי הכפר גדלה באופן משמעותי. החיים הכפריים הפכו עבור לא מעט שמרנים למקורה של הזהות הלאומית האוטנטית, בעוד שעבור הרדיקלים, הפרובינציה נתפסה כערש המהפכה. שתי הגישות, למרות ההבדל בתוכן, היו תוצר של אידיאליזציה. לכן, העימות הבלתי נמנע שלהן עם המציאות הקשה הוליד דימוי שלילי של הפרובינציאליות כקטנונית וצרת מוחין. גן עדן אוטופי או גהנום דיסטופי? מקבץ הסרטים שלהלן מבקש לדון בדימויים הסותרים הללו של סגנון החיים הכפרי לאורך התקופה בה נאבק על המשך קיומו.



# המכונה הקוטלת אנשים רעים THE MACHINE THAT KILLS BAD PEOPLE

המכונה הקוטלת אנשים רעים  
(איטליה, 1952)

בימוי: רוברטו רוסליני

תסריט: סרג'ו אמידעי, ג'יאנקרלו ויורלי, פרנקו ברוסטי, ליאנה פרי, רוברטו רוסליני

צילום: טינו סנטוני, אנריקו בטי ברוטו

עריכה: יולנדה בנוונטי

משחק: ג'נארו פיסנו, ג'ובאני אמאטו, ביל טאבס, הלן טאבס, מרילין בופרד

ש/ל, 83 דקות

תרגום לעברית ואנגלית

THE MACHINE THAT KILLS BAD PEOPLE  
(ITALY, 1952)

Directing: Roberto Rossellini

Screenplay: Sergio Amidei, Giancarlo  
Vigorelli, Franco Brusati, Liana Ferri, Roberto  
Rossellini

Cinematography: Tino Santoni,  
Enrico Betti Berutto

Editing: Jolanda Benvenuti

Cast: Gennaro Pisano, Giovanni Amato, Bill  
Tubbs, Helen Tubbs, Marilyn Buford

B/W, 83 minutes  
Hebrew & English subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE



CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 21.1.15 - 21:30 | TEL AVIV 18.1.15 - 21:00 | HAIFA: 19.1.15 - 20:30

סינמטק: ירושלים 21.1.15 - 21:30 | תל אביב 18.1.15 - 21:00 | חיפה 19.1.15 - 20:30

Following an encounter with a presumed holy man, village photographer Celestino discovers the power of his camera to bring death upon all those whose photographs it captures. Armed with a keen social consciousness, he then turns this new weapon against those village residents, who in his mind, cause injustice and oppression to continue. Soon, however, Celestino finds himself unable to stop his project of social reform, and understands that its success may come at too high a price.

Shot in 1948 and released in 1952, "The Machine That Kills Bad People" is a transitional piece in the career of Roberto Rossellini ("Rome Open City"). Viewing realism as "the artistic form of the truth", the famed Italian maestro sought to expand its definition in order to include new stylistic approaches. "The Machine That Kills Bad People" gave him just such an opportunity: to render reality, not through the sober representations of Neorealism, but through the lightheartedness and fantasy of the commedia dell'arte. Yet this aesthetic shift did not mean, for Rossellini, an abandonment of Neorealism's commitment to social issues, but rather a novel way of illuminating them. In the landscapes of the Amalfi coast he found both the spirit of fantastic comedy and the proper social context – a fishing village on the cusp of modernity. Rather than embody a bucolic idyll, the film's village is characterized mostly by pettiness and cruelty, which are associated with the contemporary ailments of fascist belligerence and capitalist greed. Consequently, under and through the guise of playfulness, Rossellini hereby deploys rural life in such a way as to reveal the difficult truths of "a modern uprooted world, structured by an ambiguous ethical discourse, [where] one can no longer tell the difference between a saint and a devil" (Constantin Parvulescu).

בעקבות מפגש עם איש קדוש לכאורה, מגלה סלסטינו, צלם הכפר, כי מצלמתו ניחנה בכוח להמית את האנשים שאותם היא מצלמת. המודעות החברתית של סלסטינו גורמת לו לכוון את נשקו החדש כלפי תושבים אשר לעניות דעתו הם הסיבה להמשך הדיכוי וחוסר הצדק הקיימים בעיירה. אבל לא עובר זמן רב עד שסלסטינו מבין כי הוא אינו מסוגל להפסיק ברפורמה החברתית שלו, אשר הצלחתה כרוכה במחיר כבד מדי.

"המכונה הקוטלת אנשים רעים", אשר צולם ב-1948 ויצא לאקרנים ב-1952, מהווה שלב מעבר ביצירתו של רוברטו רוסליני ("רומא עיר פרוזות"). כיוצר שראה בריאליזם "צורה אמנותית של האמת", המאסטרו האיטלקי הנודע ביקש להרחיב את קטגוריה זו כך שתכלול גישות סגנוניות חדשות. סרט זה אפשר לו לממש את רצונו: לייצר מבט אל המציאות לאו דווקא דרך העדשה המפוכחת של הניאו-ריאליזם, אלא באמצעות הקלילות והפנטזיה של הקומדיה דל ארטה. השינוי בסגנונו האסתטי, יש לומר, לא גרם לרוסליני לנטוש את מחויבותו הקודמות לנושאים חברתיים, אלא סיפק בידיו דרך חדשה להאיר אותם. בחוף אמאלפי הבמאי מצא את השילוב המושלם בין רוח הקומדיה הפנטסטית והקשר נרטיבי מתאים – עיירת דייגים שנמצאת על סיפו של המעבר למודרניות. במקום לגלם אידיאל פסטורלי, העיירה בסרט מתאפיינת דווקא בקטנוניות ובאכזריות, אשר מקורן הוא בחמדנות קפיטליסטית ותוקפנות פאשיסטית. כפועל יוצא, תחת ודרך מעטה השעשוע, רוסליני משתמש בחיי הכפר כבמה לחשיפת האמת הקשה של "עולם מודרני שנעקר משורשיו, המובנה משיח מוסרי אמביוולנטי שדרכו כבר לא ניתן להבחין בין קדוש לשטן" (קונסטנטין פרבולסקו).



13



RESTORED  
EUROPEAN  
FILM  
PROJECT #3

The digital restoration was carried out using the best materials available today: a lavender print and duplicate negative sound combination, preserved at Cinecittà Studios. The restoration was realised by Cineteca di Bologna at L'Immagine Ritrovata Laboratory in 2011".

# לחיות אחרת ANOTHER WAY OF LIFE

לחיות אחרת (פורטוגל, 1966)

בימוי: פאולו רושה

תסריט: אנטוניו רייס, פאולו רושה

צילום: מנואל קרלוס דה סילבה, אלסו רוקה

עריכה: נואמיה דלגאדו, מרגרטה מנגס, פאולו רושה

משחק: חרלדו דל ריי, איזבל רות, מאריה בארוסו

ש/ל, 93 דקות

תרגום לעברית ולאנגלית

ANOTHER WAY OF LIFE (PORTUGAL, 1966)

Directing: Paulo Rocha

Screenplay: António Reis, Paulo Rocha

Cinematography: Manuel Carlos da Silva, Elso Roque

Editing: Noémia Delgado, Margareta Mangs, Paulo Rocha

Cast: Geraldo Del Rey, Isabel Ruth, Maria Barroso

B/W, 93 minutes  
Hebrew & English subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE



CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 27.1.15 - 21:00 | TEL AVIV 20.1.15 - 21:00 | HAIFA: 24.1.15 - 21:15

סינמטק: ירושלים 27.1.15 - 21:00 | תל אביב 20.1.15 - 21:00 | חיפה 24.1.15 - 21:15

The veteran Adelino returns to his fishing village after years of absence and discovers that much has changed, including the marriage of his childhood sweetheart Júlia to his brother Inácio. The burden of Júlia's seeming betrayal, as well as the village's abject poverty, force Adelino to take to the road. His journey leads him into the arms of Albertina, a young woman with a checkered past. Adelino tries to warm up to her, but the basic challenges of provincial life, as well as his lingering affection to Júlia, seem to conspire against this endeavor.

During its formative period, Portugal's cinema glorified ruralism at the expense of the city, establishing it as the foundation for a national identity, one where "villages, mountain ranges, monasteries, and peasant festivals" act as "the cultural bonds that unite all Portuguese" (Tiago Baptista). Such, however, is not the image of the countryside that is present in "Another Way of Life", the celebrated sophomore feature of Cinema Novo director Paulo Rocha. At the fishing villages of Northern Portugal, Rocha found a community compromised by harsh weather conditions and insufficient government support. Using techniques inspired by Neorealism and Manoel de Oliveira's groundbreaking film "Rite of Spring", he subsequently captured this struggle for survival in all its vivid and accurate details. The resulting authenticity was positioned as a powerful bulwark against nationalist glorification of the rural. At the same time though, in highlighting the poetic nature of village life, Rocha's film was also not immune to idealization. It was for this reason, perhaps, that Portugal's cinema in the 1970s sought to exchange realism with theatricality, exposing in the process the filmmakers' own ideological investments in the city-rural opposition.

החייל לשעבר אדלינו שב לביתו בכפר הדייגים לאחר שנים רבות של היעדרות. הוא מגלה כי דברים רבים השתנו, כולל נישואיה של אהובת נעוריו ז'וליה לאחיו אינסיו. בהשפעת בגידתה לכאורה של ז'וליה, כמו גם העוני המחפיר השורר בכפר, אדלינו שב לנדוד. מסעו מוביל אותו אל אלברטינה, אישה צעירה בעלת עבר מפוקפק. אדלינו מנסה להתקרב אליה, אך האתגרים הכרוכים בחיי הכפר, בנוסף לאהבתו המתמשכת לז'וליה, מקשים עליו לעשות זאת.

בתקופה המעצבת שלו, בחר הקולנוע הפורטוגלי להלל את המציאות הכפרית על פני זו העירונית, ובכך לקבע את הבסיס לזהות הלאומית ככזה שבו "כפרים, רכסי הרים, מנזרים ופסטיבלי איכרים" משמשים כ"קשר תרבותי המאחד בין כל הפורטוגלים" (טיאגו בטיסטה). לעומת זאת, "לחיות אחרת", סרטו השני של במאי ה"סינמה נובו" פאולו רושה, מציע דימוי שונה לגמרי של החיים הכפריים. כהכנה לסרט זה, רושה ביקר בכפרי הדייגים של צפון פורטוגל, ושם מצא קהילה הקורסת תחת העול של תנאי מזג אוויר קשים וחוסר בתקצוב ממשלתי. באמצעות טכניקות שהושפעו מהניאו-ריאליזם ומסרטו המהולל של מנואל דה אוליביירה "טקס האביב", הצליח הבמאי לתעד בדיוק רב את המאבק הקיומי הזה על שלל גווניו המוחשיים. התוצאה סיפקה את הרושם של מבט אותנטי על המציאות הכפרית, ובכך מיצבה את עצמה כמצג נגד לדימויי ההאדרה הלאומנית שכיכבו בקולנוע של פורטוגל דאז. אך בהתרפקותו על האופי הפואטי של חיי הכפר, "לחיות אחרת" גם לא היה חף לגמרי מהאידיאליזציה אותה ביקר. ייתכן כי מסיבה זו, הקולנוע הפורטוגלי של שנות השבעים בחר דווקא להחליף את הריאליזם בתיאטרליות, ובכך לחשוף את המשקעים האידאולוגיים של היוצרים בעיצוב ההנגדה שבין העיר לכפר.

פרויקט קולנוע אירופי משוחדר #3



# כל בני ארצי ALL MY GOOD COUNTRYMEN

כל בני ארצי (צ'כוסלובקיה, 1968)

בימוי ותסריט: וויטך יסני

צילום: ירוסלב קוצ'רה

עריכה: מירוסלב האד'ק

משחק: רדוסלב בז'ובהאטי, ולסטימיל ברודסקי, ולדימיר מנס'ק, ולדמר מנושקה

צבע, 114 דקות

תרגום לעברית ולאנגלית

ALL MY GOOD COUNTRYMEN  
(CZECHOSLOVAKIA, 1968)

Directing and Screenplay: Vojtěch Jasný

Cinematography: Jaroslav Kucera

Editing: Miroslav Hájek

Cast: Radoslav Brzobohatý, Vlastimil Brodský, Vladimír Mensík, Waldemar Matuska

COLOR, 114 minutes  
Hebrew & English subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE



CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 19.1.15 - 18:00 | TEL AVIV 17.1.15 - 20:00 | HAIFA: 18.1.15 - 18:30

סינמטק: ירושלים 19.1.15 - 18:00 | תל אביב 17.1.15 - 20:00 | חיפה 18.1.15 - 18:30

The year is 1945, and the war has ended. Seven friends, residents of a small Moravian village, enjoy the simple pleasures of provincial existence: drinking, singing, dancing, romancing, and working. It is a pastoral paradise, and with the promise of a new regime, possibilities seem endless. But as Communism descends on the peaceful countryside, ideals and camaraderie will be put to the test, and found wanting.

Of "All My Good Countrymen", which earned him the Best Director Award at Cannes, Vojtěch Jasný once said that it is "a history of the collapse of people's dreams, people who meant well and broke their legs trying". As an explanation, this statement is both illuminating and deceptive. Read literally, it argues that the film is mainly preoccupied with exploring the national politics of collectivization that had changed Czechoslovakia's landscape. Yet while these political concerns are not absent from "All My Good Countrymen", which provides a scathing portrait of Communist oppression, they ultimately serve only as background to that which is hidden behind Jasný's words: namely, the beauty and resilience of the Czech countryside. A native of Moravia, the filmmaker created a poetic tribute to a traditional lifestyle, one which is in tune with nature, and therefore could never fully succumb to social ordering. The lost dream which he describes was that of the perseverance of this lifestyle – lost, not because of people, but because, as in the cycle of seasons, loss must inevitably take place. Such fatalism made it impossible for the director to act unsympathetically towards even the most corrupt of the village's inhabitants. What prevails instead in Jasný's account of Czech ruralism is profound empathy and understanding – traits which made him, in the eyes of many, "the most Czech" of Czechoslovakia's directors.

השנה היא 1945, והמלחמה כבר הסתיימה. בכפר קטן במורביה, שבעה חברים מבליים את זמנם בהנאות הקטנות של החיים הכפריים: שתייה, שירה, ריקוד, אהבה ועבודה. מדובר בגן עדן פסטורלי, ונדמה שעלייתו של משטר חדש טומנת בחובה תקוות חדשות. אך עם השתלטות הטוטאליטריות הקומוניסטיות על הכפר השליו, אידאליים וחברות מועמדים במבחן, ולא תמיד שורדים את האתגר.

וויטך יסני, שזכה עבור סרט זה בפרס הבמאי הטוב ביותר בפסטיבל קאן, טען כי "כל בני ארצי" הינו "היסטוריה של התמוטטות חלומותיהם של אנשים, אותם האנשים שהיו בעלי כוונות טובות ושברו את עצמותיהם בניסיון לממש אותן". הצהרה זאת מהווה הסבר מאיר עיניים אך בה בעת, גם מטעה. בפרשנות מילולית, היא טוענת כי הסרט עוסק בעיקר בחקר מנגנוני הדכאניים של הקולקטיביזציה, אשר שינו את נופיה של צ'כוסלובקיה ללא היכר. יחד עם זאת, על אף ש"כל בני ארצי" אינו חף מביקורת נוקבת על הדיכוי הקומוניסטי, דיונים פוליטיים מהווים בורק את הרקע למהות שמסתרת מאחורי מילותיו של יסני – אותו היופי והחוסן של אזורי הכפר הצ'כיים. כליד מורביה, יצר הבמאי מחווה פואטית לסגנון החיים המסורתי, כזה שנמצא באיזון עם הטבע ועל כן לעולם לא יכנע לחלוטין לסדר החברתי. החלום האבוד שאותו הוא מתאר היה של שימור סגנון חיים זה – אבוד לא בגלל האנשים, אלא בגלל עצם העובדה שהאובדן הוא בלתי נמנע, בדומה לשינויים הנובעים מחילופי העונות. בגישה פטליסטית מסוג זה, הבמאי אינו יכול לנטור טינה גם כלפי תושבי הכפר המושחתים ביותר. בתיאורו של יסני את חיי הכפר הצ'כיים גוברות לפיכך האמפתיה וההבנה, אשר בגינן גם זכה בתואר "היוצר הצ'כי ביותר" מבין כל במאיה של צ'כוסלובקיה.



15



Velvyslanectví České republiky  
Embassy of the Czech Republic



CZECH CENTRE

ČESKÉ CENTRUM



RESTORED  
EUROPEAN  
FILM  
PROJECT #3



# שקט בשדות PEACE IN THE FIELDS

שקט בשדות (בלגיה, 1970)

בימוי: ז'אק בוֹאֵלו

תסריט: רנה וילר, ז'אק בוֹאֵלו  
(על-פי רומן מאת מארי גברס)

צילום: פיליפ קולט

עריכה: מוניק דודמון, דניס וינדפוגל

משחק: כריסטיאן ברבייה, הלנה מנסון,  
ז'ורד' פוד'ולי, קלייר וותיון

צבע, 91 דקות  
תרגום לעברית

PEACE IN THE FIELDS (BELGIUM, 1970)

Directing: Jacques Boigelot

Screenplay: René Wheeler, Jacques Boigelot (based on a novel by Marie Gevers)

Cinematography: Philippe Collette

Editing: Monique Dodemont, Denise Vindevogel

Cast: Christian Barbier, Hélène Manson, Georges Poujouly, Claire Wauthion

COLOR, 91 minutes  
Hebrew subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE



CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 31.1.15 - 21:30 | TEL AVIV 28.1.15 - 19:00 | HAIFA: 26.1.15 - 21:15

סינמטק: ירושלים 31.1.15 - 21:30 | תל אביב 28.1.15 - 19:00 | חיפה 26.1.15 - 21:15

Stanne, a wealthy Flemish farmer, is said to have murdered his fiancée twenty years before. Though never indicted of this crime, his neighbor Johanna, the victim's mother, still demands that he atone for the murder. This longstanding family feud comes to a head when Stanne's son falls in love with Johanna's youngest daughter. In light of Stanne's wrongdoings, Johanna naturally forbids the marriage; but just then, the farmer starts to feel again the pangs of remorse.

Much like its literary original, "Peace in the Fields" serves as an intricate portrait of the rural Campine area of Northeastern Belgium during the 1920s. At the hands of television director Boigelot, for whom this was a first (and only) feature, the film highlights two particular traits of the region: on the one hand, the presence of rivalry and violence, of harsh emotions and actions that are the inevitable byproduct of harsh living conditions; and on the other hand, the beauty and mystery of pastoral landscapes, which inspired many folktales, as well as a general superstitious sensibility amongst the inhabitants. Rather than sit in judgment, "Peace in the Fields" prefers instead to linger on the presence of these characteristics during a particular moment in time, years before the Campine had been reshaped by industrialization. Hence, even at moments when the rural is unveiled in all its brutality, the representation is still tinged by a sense of "temps perdu". Such nostalgia was potent enough to not only garner support amongst local Belgian audiences, but also earn Belgium its first Academy Award nomination for Best Foreign Language Film, thereby proving that in spite of a clear indigenous flavor, the tone and theme of "Peace in the Fields" nevertheless carried a more universal resonance.

לפני עשרים שנה הואשם סטן, חוואי פלמי בעל אמצעים, ברצח ארוסתו. על אף שמעולם לא הוכח כי ביצע את המעשה, שכנתו יוהנה, שהיא גם אימה של הקורבן, דורשת שסטן יכפר על מעשיו. הסכסוך ארוך השנים בין המשפחות מגיע לשיא כאשר בנו של סטן מתאהב בבתה הצעירה של יוהנה. לאור מעשיו של האב, יוהנה מתנגדת לנישואים בין השניים; אך באותו הרגע, סטן נתקף שוב ברגשות חרטה מן העבר.

בהמשך למקור הספרותי עליו מבוסס "שקט בשדות", הסרט מהווה דיוקן של איזור קמפין הכפרי שבצפון-מזרח בלגיה בשנות העשרים של המאה הקודמת. במאי הטלוויזיה בוֹאֵלו, שלו זה היה הסרט הראשון (והיחיד) באורך מלא, מדגיש ביצירתו שתי תכונות מרכזיות של האיזור: מחד, היריבות והאלימות, שהינן תוצר לוואי בלתי נמנע של תנאי המחיה קשים; ומאידך, היופי והמיסתורין של הנופים הפסטורליים, ששימשו השראה לסיפורי עמים רבים וגם כבסיס לאמונות התפלות בקרב התושבים. "שקט בשדות" לא נוקט בעמדה שיפוטית אל מול מאפיינים אלה, אלא בוחר להציגם ללא כחל ושרק, כפי שהיו זמן רב לפני שהתיעוש שינה את אופיו של הקמפין. לפיכך, גם באותם רגעים בהם החיים הכפריים נחשפים במלוא אכזריותם, ייצוגם בסרט עדיין מותיר שובל של תחושת "זמן אבוד". נוסטלגיה מסוג זה לא רק הביאה את הקהלים הבלגיים לאולמות הקולנוע בהמוניהם, אלא גם זיכתה את בלגיה במועמדות הראשונה שלה לפרס האוסקר בקטגוריית הסרט הזר הטוב ביותר, הוכחה ניצחת לכך שלמרות הניחוח המאוד מקומי שלו, "שקט בשדות" הצליח גם לגעת בליבם של אנשים מכל העולם.

פרויקט  
קולנוע  
אירופי  
משוחדר #3



KINGDOM OF BELGIUM  
www.diplomatie.belgium.be

CINEMATEK



Wallonie - Bruxelles  
International.be

16



# הרוצחת THE MURDERESS

הרוצחת (יוון, 1974)

בימוי: קוסטס פריס

תסריט: קוסטס פריס, דימוס תאוס (על-פי הרומן מאת אלכסנדרוס פאפאדיאמנטיס)

צילום: סטברוס צ'אסאפס

עריכה: ג'יאנה ספירופולו

משחק: מריה אלקאיו, פויבוס טקסיארקיס, דימיטריס פוליקאקוס, לאזוס טראס

צבע, 84 דקות  
תרגום לעברית



THE MURDERESS (GREECE, 1974)

Directing: Costas Ferris

Screenplay: Costas Ferris, Dimos Theos  
(based on the novel by Alexandros Papadiamantis)

Cinematography: Stavros Chasapis

Editing: Gianna Spyropoulou

Cast: Maria Alkaiou, Foivos Taxiarchis,  
Dimitris Poulidakos, Lazos Terazu

Color, 84 minutes  
Hebrew subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE

CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 30.1.15 - 14:00 | TEL AVIV 29.1.15 - 19:00 | HAIFA: 25.1.15 - 19:00

סינמטק: ירושלים 30.1.15 - 14:00 | תל אביב 29.1.15 - 19:00 | חיפה 25.1.15 - 19:00

The sight of her new-born granddaughter reminds an elderly woman of her own unhappy existence in a rural society that treats females as second class citizens. Lost in a haze, she understands that her grandchild too is destined for such a life, and decides to put her to death as an act of mercy. Suddenly, the old woman feels empowered by the murder, and sees herself as mistress of her own fate. At the face of such exhilarating revelations, will this infant be her only victim?

"The Murderess" provides its viewers with a glimpse into the uneven gender relations that were a staple of Greek rural culture for generations. The subservience of females to males in Greece's countryside is unveiled here as a prison of misery, from which the only escape is, paradoxically, to adopt the practice of female infanticide. Notably, such harsh truths are not depicted in a realistic manner within the film. Rather, director Costas Ferris ("Rembetico") capitalized on the contemporaneous formalist shift in Greek cinema so as to create a stylistically self-conscious work, one that would resonate with the poetics of Papadiamantis's illustrious novel. Using avant-garde techniques like non-linear narrative structuring, bold color schemes, unusual camera angles, and jarring music, "The Murderess" thus translates cinematically a delirious vision of madness that once was put into words. And while this madness is treated as a given, the question of its origin – whether it is the old woman who is mad or rather the rural reality that surrounds her – remains tentatively open.

בהביטה בנכדתה שזה עתה נולדה, נזכרת אישה מבוגרת בחייה האומללים בחברה הכפרית אשר מתייחסת לנשים כאל אזרחים מדרגה שניה. שקועה בשרעפים, הקשישה מבינה כי גם נכדתה נועדה לחיים מסוג זה, ומחליטה להרוג אותה באקט של חמלה. הרצח מעניק לאישה תחושה של כוח שבעקבותיו היא רואה את עצמה כאדונית לגורלה. לאור הגילוי המרעיש, האם תינוקת זו תהיה קורבנה היחיד?

"הרוצחת" מאפשר לצופיו הצצה ליחסי המגדר הבלתי שוויוניים שאפיינו את התרבות הכפרית היוונית במשך דורות. הכניעות שהיה על נשים להפגין מול גברים באזורי הכפר נחשפת כאן ככלא של אומללות, אשר הדרך היחידה להימלט ממנו, באופן פרדוקסלי, היתה לאמץ את המנהג של רצח תינוקות ממין נקבה. ראוי לציין כי מציאות קשה זו לא מוצגת באופן ריאליסטי בגוף הסרט. למעשה, הבמאי קוסטס פריס ("רמבטיקו") ניצל את המפנה הצורני של הקולנוע היווני באותה העת לכדי יצירת סרט בעל סגנון מודע לעצמו, כזה שמשקף את הפואטיקה הייחודית של ספרו המפורסם של פאפאדיאמנטיס. באמצעות טכניקות אוונגרד כגון מבנה נרטיב א-לינארי, צבעי מסך עזים, זוויות מצלמה בלתי שגרתיות ומוסיקה מטלטלת, "הרוצחת" מבטא קולנועית את אופיו ההזייתי של הטירוף. ובעוד ששגעון זה מוצג בסרט כעובדה קיימת, השאלה של מה מקורו – האם פשוט מדובר באישה מבוגרת שאיבדה את שפיותה או שמא מציאות כפרית שהיא בעצמה מטורפת – נותרת ללא מענה ברור.



17



RESTORED  
EUROPEAN  
FILM  
PROJECT #3

# לב זכוכית HEART OF GLASS

לב זכוכית (גרמניה, 1976)

בימוי: ורנר הרצוג

תסריט: הרברט אכטרנבוש

צילום: יורג שמידט-רייטין

עריכה: באטה מיינקה-ילינגהאוס

משחק: יוזף בירביכלר, סטפן גוטלר, קלמנס שייץ, סוניה סקיבה

צבע, 94 דקות  
תרגום לעברית

HEART OF GLASS (GERMANY, 1976)

Directing: Werner Herzog

Screenplay: Herbert Achternbusch

Cinematography: Jörg Schmidt-Reitwein

Editing: Beate Mainka-Jellinghaus

Cast: Josef Bierbichler, Stefan Güttler, Clemens Scheitz, Sonja Skiba

COLOR, 94 minutes  
Hebrew subtitles

לוח הקרנות SCREENING SCHEDULE



CINEMATHEQUE: JERUSALEM: 29.1.15 - 19:00 | TEL AVIV 23.1.15 - 22:00 | HAIFA: 27.1.15 - 21:15

סינמטק: ירושלים 29.1.15 - 19:00 | תל אביב 23.1.15 - 22:00 | חיפה 27.1.15 - 21:15

In a remote Bavarian community of glassworkers, the people depend for their livelihood on the manufacture of beautiful and valued ruby-colored glass. When the master craftsman Mühlbeck dies and takes to the grave the secret of the glass, the local aristocrat obsessively attempts to recover the deceased artist's lost knowledge. His attempts fail, however, and he and the rest of the townspeople descend into madness, as the shepherd Hias, who claims to be a prophet, conjures up visions of doom and destruction.

In his "Heart of Glass", Munich-born filmmaker Werner Herzog ("Aguirre, The Wrath of God") returned to the geography of his childhood in order to resuscitate the so-called Bavarian character: an impossible mélange of traditionalism and individualism, eccentricity and mysticism. He traces the origins of this character to rural Bavaria, which is herein envisioned as exterritorial to Germany proper, and thus exempt from the "Germanness" that the filmmaker has long despised. This cinematic frontier land offered Herzog virginal landscapes, imbued with the sense of sublime that inspired many of Romanticism's finest pictorial works. To match this sublimity and supplant it, the filmmaker also hypnotized almost all of the cast members, forcing upon them the kind of crank behavior that has typified many key figures in Bavarian history, including the mad "Fairy Tale King" Ludwig II. Placed together, such ingredients do not purport to create anything but an elusive and indescribable impression of what the Bavarian mentality really is. Yet this is more than enough, for as the noted film critic Roger Ebert once argued: "some images are complete without translation into words. 'Heart of Glass' strikes me as a film of such images".

מקור פרנסתם של בני כפר בווארי מרוחק הוא מפעל המייצר זכוכית אודם יקרה. כאשר מלבק, הנפח הראשי של המפעל, הולך לעולמו, הסוד לייצור הזכוכית נקבר עימו, מה שגורם לאציל המקומי לפתח אובססיה לשחזור הנוסחא הסודית של האומן. נסיונותיו הכושלים מובילים אותו ואת אנשי הכפר לאיבוד עשתונות, בעוד היאם, רועה הצאן בעל כוח הנבואה, מזהיר מפני ההרס והחורבן הקרבים.

ב"לב זכוכית" חוזר הבמאי יליד מינכן ורנר הרצוג ("אגירה, זעם האלים") למחוזות ילדותו במטרה לחשוף מחדש את "האופי הבווארי": מעין שילוב בלתי אפשרי של שמרנות ואינדיבידואליזם, אקצנטריות ומיסטיקה. הרצוג מזהה את שורשיו של אופי זה בבואריה הכפרית, מרחב אקס-טריטוריאלי שנבדל מגרמניה, ופוטר את תושביו מעול ה"גרמניות" הכה שנואה על הבמאי. אזור הספר הקולנועי הזה אפשר לו להציג נופים בתוליים, מעוררי תחושת נשגבות, אשר היוו השראה עבור יצירותיו המפורסמות ביותר של הציור הרומנטי. כאמצעי להטמעת והדגשת תחושה זו של הנשגב, היפנט הבמאי גם את מרבית שחקניו, וכפה עליהם את סממני ההתנהגות המוזרה שאפיינה דמויות חשובות בהיסטוריה של בוואריה, כולל "מלך האגדות" המשוגע, לודוויג השני. שילוב רכיבים אלו לא מתיימר להותיר בצופיו יותר מרשמים חולפים ובלתי ניתנים לתיאור לגבי המנטליות הבווארית. אך רשמים שכאלה הם די והותר, שכן, כפי שהעיד מבקר הקולנוע הנודע רוג'ר אברט, "דימויים מסויימים הם מושלמים בפני עצמם, ללא צורך לתרגם אותם למילים. ב'לב זכוכית' ניתן למצוא דימויים מסוג זה".

פרויקט  
קולנוע  
אירופי  
משוחדר #3





## Another Look at Audiovisual Restoration: Roundtable Discussion

Although cinema has existed for little over a century, its preservation and restoration has been a matter of public interest for only the past few decades. The increased awareness has prompted the formation of hundreds of institutions whose mission is to protect cinema's legacy from the damages imposed by time and usage, and make it accessible for future generations to appreciate the artistic and historical value of films. "Another Look" aims to recognize and contribute to these efforts through a roundtable discussion between experts from European and Israeli institutions, including The National Film Archive-Romanian Cinematheque, The National Film Archive of the Czech Republic, Digital Film Repository CRF (Poland), The Israel Film Archive-Jerusalem Cinematheque, The Yad Vashem Visual Center, The Steven Spielberg Jewish Film Archive, The Israeli Broadcasting Authority Film Archive and the Association of Israeli Archivists. The event will address central questions and concerns related to the audiovisual archiving restoration field, and we invite all who are interested in the topic, professionals and laypersons alike, to attend the proceedings.

The discussion will be held in English.

The event is made possible through the generous cooperation of The Delegation of the European Union to the State of Israel, The Association of Israeli Archivists, The Polish Institute, The Romanian Cultural Institute, The Czech Centre, The Italian Cultural Institute, The French Institute and the embassies of Poland, Romania, Czech Republic, Italy, and France.

**Thursday, 15.1.15, 17:00-19:00**  
**Mediatheque Room, Jerusalem Cinematheque, 11 Hebron Rd., Jerusalem**  
**Admittance is free.**

## מבט נוסף על שחזור אודיו-ויזואלי: רב שיח

אף על פי שהקולנוע כבר קיים יותר ממאה שנה, רק בעשורים האחרונים עלה עניין שימורו ושחזורו על סדר היום הציבורי. כתוצאה מהעלייה במודעות כיום מאות מוסדות ברחבי העולם שוקדים על הגנת מורשת הקולנוע מנזקי הזמן והשימוש, ובכך מאפשרים לדורות עתידיים להנות מערכם האומנותי וההיסטורי של סרטים. "מבט נוסף" מבקש להכיר ולתרום למאמצים אלה דרך מפגש מיוחד בין נציגי ארכיונים ומעבדות מאירופה וישראל, וביניהם ארכיון הקולנוע הלאומי-הסינמטק הרומני, ארכיון הקולנוע הלאומי של צ'כיה, מאגר הקולנוע הדיגיטלי CRF [פולין], סינמטק בולוניה, ארכיון הסרטים הישראלי-סינמטק ירושלים, מרכז הצפייה-יד ושם, ארכיון הסרטים היהודיים ע"ש סטיבן שפילברג, ארכיון הסרטים-רשות השידור וארכיון המדינה. הדיון יתמקד בשאלות וסוגיות מרכזיות בתחום השימור והשחזור האודיו-ויזואלי, ואנו מזמינים את הקהל הרחב לנכוח במהלכו.

רב השיח ייערך באנגלית.

הארוע מתקיים בשיתוף עם משלחת האיחוד האירופי למדינת ישראל, האיגוד הישראלי לארכיונאות ומידע, המכון הפולני, המכון הרומני לתרבות, המרכז הצ'כי, המכון האיטלקי לתרבות, המכון הצרפתי ושגרירויות פולין, רומניה, צ'כיה, איטליה וצרפת.

**יום חמישי 15.1.15, 17:00-19:00**  
**אולם המדיטק, סינמטק ירושלים, דרך חברון 11, ירושלים**  
**הכניסה חופשית.**



# אורחים GUESTS

## ANCA MITRAN

Dr. Mitran has been the Director of The National Film Archive-Romanian Cinematheque since 1997, and also serves as a professor at the Department of Film and Television Cinematography, I. L. Caragiale National University of Theatrical and Cinematographic Arts (Bucharest). With Ph.D. degrees in chemical engineering (1997) and film aesthetics (2010), she has been able to provide valued and specialized services to a variety of public institutions, including as film preservation and restoration expert for the Ministry of Culture, as expert-evaluator for the Ministry of National Education, and as the President of the National Commission of Standardization in Cinematography. In over 25 years of activity in the field of cinema, Dr. Mitran has published articles and books about preserving and restoring film heritage, organized numerous film events, and participated in juries for various film festivals inside and outside of Romania.



## אנקה מיטרן

ד"ר מיטרן משמשת כמנהלת הארכיון הלאומי לקולנוע-הסינמטק הרומני מאז 1997 וכפרופסורית באוניברסיטה הלאומית לקולנוע ותאטרון של בוקרשט. בעלת תואר דוקטור בהנדסת כימיה (1997) ובאסתטיקה קולנועית (2010), היא תרמה את שרותיה המוערכים למספר גופים ציבוריים, בין השאר על תקן מומחית לשימור ושחזור סרטים במשרד התרבות, מומחית להערכה במשרד החינוך הלאומי, ונשיאת הועדה הלאומית להסדרת תקנים בקולנוע. במהלך 25 שנות פעילותה בתחום, ד"ר מיטרן פרסמה מחקרים, מאמרים וספרים בנושאי השימור והשחזור של מורשת הקולנוע, ארגנה מספר רב של ארועים ומופעים קולנועיים, וכן לקחה חלק בחבר השופטים של פסטיבלי סרטים ברומניה ובעולם.

## MIHAI FULGER

Mr. Fulger is a film journalist, critic and programmer, who now occupies the position of Chief Editor to The National Film Archive-Romanian Cinematheque. Since 2002, he has published thousands of essays on different cinema-related subjects in various Romanian publications and on the internet, and has edited and translated several film-focused books. His first manuscript, a volume of interviews titled "The 'New Wave' of Romanian Cinema", was awarded the 2007 George Littera Award by Romania's Film Critics Association. Mr. Fulger is a member of the Film Critics Association within the Romanian Filmmakers Union (UCIN) as well as of the International Federation of Film Critics (FIPRESCI), and has served as programmer and jury member in several film festivals, both in Romania and abroad.



## מיחאי פולגר

מר פולגר הוא עיתונאי, מבקר ומנהל תוכניות קולנוע, אשר מכהן כעורך הראשי של הארכיון הלאומי לקולנוע-הסינמטק הרומני. משנת 2002 ואילך פרסם אלפי מאמרים בנושאי קולנוע בעבור מגוון כתבי עת ברומניה וכן באינטרנט, ואף ערך ותרגם מספר מחקרים רחבי היקף. ספרו הראשון, אוסף ראיונות שכותרתו "הגל החדש של הקולנוע הרומני", זכה בשנת 2007 בפרס "ג'ורג' ליטרה" של התא הרומני למבקרי קולנוע. מר פולגר הינו חבר בתא המבקרים שבאיגוד יוצרי הקולנוע הרומנים ובפדרציה הבינלאומית של מבקרי הקולנוע, ושימש כמנהל תכנית וכחבר צוות שופטים במספר פסטיבלי סרטים ברומניה ומחוצה לה.

## MICHAL BREGANT

Mr. Bregant is a teacher, film historian, critic and curator, and has served as CEO of The National Film Archive of the Czech Republic since January 2012. A graduate of Charles University in Prague, he has been working for the National Film Archive since 1987 and as a lecturer at FAMU (Prague Film Academy) since 1991. Between 2002-2008 Mr. Bregant acted as the Dean of FAMU, and between 2008 and 2011, as the Chair of FAMU International. He has written extensively about Czech film history, experimental cinema and the visual arts, and was Editor-in-Chief of the quarterly "Illuminace". Mr. Bregant has also been involved in the work of various public committees, including The Board of the State Fund for Support and Development of Czech Cinema, The Czech Commission of UNESCO, and The Executive Committee of ACE (Association des Cinémathèques Européennes).



## מיכל ברגנט

מר ברגנט הוא מורה, היסטוריון קולנוע, מבקר ואוצר, שמשמש כמנהל ארכיון הסרטים הלאומי של צ'כיה מאז ינואר 2012. בוגר אוניברסיטת צ'רלס בפראג, הוא החל לעבוד בארכיון הסרטים בשנת 1987 וללמד ב-FAMU (בית הספר לקולנוע באקדמיה לאמנויות בפראג) בשנת 1991. בין השנים 2002-2008 מר ברגנט כיהן כדיקן FAMU, ובין השנים 2008-2011, כיו"ר ארגון FAMU הבינלאומי. הוא כתב ופרסם בנושאי היסטוריה של הקולנוע הצ'כי, קולנוע נסייני, ואמנויות ויזואליות והיה העורך הראשי של כתב העת Illuminace. מר ברגנט גם לקח חלק בפעילותן של מספר ועדות ציבוריות, ביניהן הדירקטוריון של הקרן הלאומית לתמיכה ופיתוח של הקולנוע הצ'כי, המשלחת הצ'כית לאונסק"ו, והועד המנהל של איגוד הסינמטקים האירופים.



# אורחים GUESTS

## ANDREA MENEGHELLI

Mr. Meneghelli has served as the Head of Film Collections at the Cineteca di Bologna for the past decade. A Cinematheque employee since 2001, his work today covers conservation, cataloging, digitization, collection enhancement through new acquisitions and restoration projects, as well as managing European initiatives devoted to the on-line diffusion of audiovisual heritage. Mr. Meneghelli graduated from the History of Cinema Department at the University of Bologna and over the years has been involved in various productions of films and educational audiovisual material; he is also a member of the advisory board to the "Il Cinema Ritrovato" festival, which takes place annually at the Bologna Cinematheque.



## אנדריאה מנגלי

מר מנגלי משמש במהלך העשור האחרון כמנהל האוספים הקולנועיים של סינמטק בולוניה. עובד הסינמטק מאז 2001, משימותיו כוללות שימור, קיטלוג, דיגיטציה, הרחבת האוספים דרך רכש ופרויקטים חדשים של שחזור עותקי סרטים, וכן ניהול מיזמים אירופיים המוקדשים להטמעת המורשת האודיו-ויזואלית ברשת האינטרנט. מר מנגלי הוא בעל תואר בתולדות הקולנוע מאוניברסיטת בולוניה, ובין שלל פעילויותיו, עסק גם בהפקת עזרי הוראה אורקוליים וסרטים. כיום הוא גם מכהן כחבר בוועד המייעץ של פסטיבל Il Cinema Ritrovato המתקיים שנתיים בסינמטק בולוניה.

## MARTYNA KORABLEWSKA-SZPETMAŃSKA

Since January 2014, Ms. Korablewska-Szpetmańska has served as the CEO of the Digital Film Repository CRF in Warsaw, which focuses its activity on the coordination of reconstruction and restoration processes of Polish film masterpieces, as well as the distribution of re-mastered copies. She has been involved in the film industry for over ten years, mainly in post-production and film distribution, and is the co-founder of The Cinemania Foundation, whose main objective is the promotion and distribution of films for children and youth.



## מרטינה קורבלבסקה-שפטמניסקה

מחודש ינואר 2014, גב' קורבלבסקה-שפטמניסקה מכהנת כמנכ"לית מאגר הסרטים הדיגיטלי CRF בורשה, שמתמקד בתיאום וניהול של תהליכי שחזור של יצירות מופת של הקולנוע הפולני וכן בהפצת העותקים המשוחזרים של סרטים אלו. היא עובדת בתעשיית הקולנוע מעל לעשר שנים, בעיקר בתפקידים הקשורים להפקת פוסט ולהפצת סרטים. גב' קורבלבסקה-שפטמניסקה היא גם מייסדת שותפה של קרן סינמניה, שמטרתה העיקרית היא הקידום וההפצה של סרטים המיועדים לילדים ולנוער.

## AGNIESZKA BEZUBIK

Ms. Bezubik has been in the employ of the Digital Film Repository CRF (Warsaw) since 2012, where she is responsible for the promotion and distribution of digitally re-mastered Polish films both in Poland and abroad. She has over 14 years of experience in promotion, marketing, PR and distribution & sales of film licenses, and has worked in the past for such notable companies as the global multiplex network Cinema City and the film distributor SPI International. Ms. Bezubik has an undergraduate degree in cultural studies and is currently working on her graduate degree in film studies at the University of Social Sciences and Humanities in Warsaw.



## אנישקה בז'וביק

גב' בז'וביק הינה האחראית על קידום ומכירות במאגר הסרטים הדיגיטלי CRF (ורשה) מאז 2012, ובמסגרת זאת היא מתאמת את ההפצה ברחבי פולין ובעולם של סרטים פולנים אשר עברו שחזור דיגיטלי. יש לה יותר מ-14 שנות נסיון בקידום, שיווק, יחסי ציבור, הפצה ומכירה של רשיונות סרטים, ובין מעסיקה הקודמים ניתן למנות את רשת אולמות הקולנוע הבינלאומית סינמה סיטי ואת חברת הפצת הסרטים SPI International. גב' בז'וביק מחזיקה בתואר ראשון ללימודי תרבות, ובימים אלו משלימה תואר מתקדם בלימודי קולנוע באוניברסיטה למדעי החברה והרוח בורשה.

## MAGDALENA JANOWSKA

Ms. Janowska is a film producer and manager of restoration and postproduction, who has supervised nearly a hundred restorations of Polish films over the past four years at the Digital Film Repository CRF in Warsaw. She completed her graduate studies in the Film Art Production Department at the Polish National Film, Television and Theatre School in Łódź, and is currently studying philosophy.



## מגדלנה ינובסקה

גב' ינובסקה מפיקה ומנהלת שחזורים והפקות פוסט שהיתה אחראית על כמאה שחזורים של סרטים פולנים בארבע השנים האחרונות במסגרת עבודתה במאגר הסרטים הדיגיטלי CRF שבורשה. היא השלימה את התואר המתקדם שלה במחלקת הפקת הסרטים בבית הספר הלאומי של פולין ללימודי קולנוע, טלוויזיה ותיאטרון בלודז', ובימים אלו לומדת פילוסופיה.



## Staff & Special Thanks

Olivier Tournaud, **Director & Founder**  
Dan Chyutin, **Artistic Director**  
Tal Meiri, **Producer**  
Yael Mazor, **Program Manager**  
Hila Abraham, **Manager—Another Look on Audiovisual Restoration**  
Yaël Baruch, **Assistant to Cultural and Audiovisual Attachés**  
Anne-Sophie Trouillard, **PR & Communication**  
Seçil Kizilirmak, **Cultural & Audio Intern**

### Public Relations

Shauli Baskind PR  
Shauli Baskind, Yoad Iron

### Film Translation and Tech Management

Translations and screening by Elrom Group  
Digititle  
Ami Winter

### Graphic Design

Diamant &  
Hanan Diamant

### Website

Amir Ozer

## Partners

### The Delegation of the European Union to the State of Israel

Lars Faaborg-Andersen, Head of the Delegation  
Inga Navardauskiene, Head of Operations Section  
Ghousoon Bisharat, Project and Program Manager  
Iris Barner

### British Council

Alan Gemmell, Director  
Emmanuel Witzthum, Head of Arts  
Michal Wegman, Project Delivery Coordinator

### Čzech Centre

Lukas Pribyl, Director—Czech Centre Tel Aviv  
Ceské bijáky Foundation (Czech Flicks Foundation)  
National Film Archive of the Czech Republic  
Karlovy Vary International Film Festival

### Embassy of Austria

Dr. Johannes Strasser, Director—The Austrian Cultural Forum-Tel Aviv,  
Austrian Embassy-Tel Aviv  
Maria Gierlinger-Landa, Personal Assistant—The Austrian Cultural  
Forum-Tel Aviv, Austrian Embassy-Tel Aviv  
Thomas Ballhausen, Department of Studies and Advanced Research—Filmarchiv Austria

### Embassy of Belgium

John Cornet d'Elzius, Ambassador of Belgium to Israel  
Lieve Decaluwé, Consul and Counsellor for Cultural Affairs  
Cinemathek Brussels  
Wallonie Bruxelles International

### Goethe-Institute Israel

Wolf Iro, Director—Goethe-Institut Israel  
Amos Dolav, Programmreferent—Goethe-Institut Israel  
Drorit Zilberberg, Programmassistent—Goethe-Institut Israel

### Italian Cultural Institute

Francesco Maria Talò, Ambassador of Italy to Israel  
Simonetta De Felicis, Director and Attaché for Cultural Affairs—Italian Cultural  
Institute-Tel Aviv  
Maurizio Dessalvi, Director—Italian Cultural Institute-Haifa

### Polish Institute

Krzysztof Kopytko, Director of The Polish Institute  
Anna Kardaszewska, Cultural Programmer  
Ifat Zvirin, Cultural Programmer  
Maciej Kornacki, Polish National Archives  
Studio Kadr  
DCP copy: REPOZYTORIUM CYFROWE

### Embassy of Portugal

Miguel Almeida e Sousa, Ambassador of Portugal to Israel  
Fernando Ferreira da Silva, Cultural Counselor—Embassy of Portugal in Israel  
Camões-Instituto da Cooperação e da Língua I.P.  
Cinematca Portuguesa-Muséu do Cinema I.P.

### Romanian Cultural Institute

Dr. Gina Pana, Director - Romanian Cultural Institute  
Dr. Claudia Lazar, Project Manager—Romanian Cultural Institute  
Dr. Anca Mitran, Director—The National Center for Cinematography, Romania  
Nicoleta Manolache, Restoration Expert—Romanian Cinematheque – Romanian Film Archive  
Mihai Fulger, Chief Editor—Romanian Cinematheque—Romanian Film Archive

### Embassy of Spain

Fernando Carderera, Ambassador of Spain to Israel  
Juan Villar Escudero, Cultural Attaché—Embassy of Spain in Israel

### French Institute in Jerusalem

Cécile Caillou-Robert, Director, and staff

### French Institute in Israel

French Institute in Israel  
SE Patrick Maisonnave, Ambassador of France to Israel  
Olivier Rubinstein, Cultural Counselor, Director—French Institute in Israel  
Virginie Burtiez, Secretary General—French Institute in Israel  
Olivier Tournaud, Audiovisual Attaché  
Yoni Darmon, Deputy Director, French Institute in Haifa, and staff  
Yaël Baruch, Assistant to Cultural and Audiovisual Attachés  
Seçil Kizilirmak, Cultural & Audio Intern  
Anne-Sophie Trouillard, PR & Communication Manager  
Dorit Sharon, Communication

Cinémathèque française, Serge Toubiana, Emilie Cauquy  
Les Films du Jeudi

### Tel Aviv Cinematheque

Alon Garbuz, Pini Schatz, Yigal Haim

### Haifa Cinematheque

Avishai Kfir, Nugit Altschuler

### Jerusalem Cinematheque

Lia Van-Leer, Noa Regev, Navot Barnea, Tamar Freeman

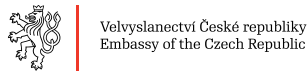
### Special Thanks

Meir Russo—Israel Film Archive-Jerusalem Cinematheque  
Deborah Steinmetz—Steven Spielberg Jewish Film Archive  
Dr. Robert Rozett, Liat Benhabib, Moriah Gvir, Mimi Ash—Yad Vashem  
Ruti Abramovitch, Gil Amir—Israel State Archives  
Billy Segal—Israeli Broadcast Authority Film Archive  
Michal Henkin—Association of Israeli Archivists  
Dr. Yvonne Kozlovsky-Golan—Graduate Program for Culture and Film Studies,  
University of Haifa  
Noemi Schory—Film Department, Faculty of Arts, Beit Berl College  
Dan Muggia  
Dr. Alberto Gabriele  
Naomi Michaeli  
Tal Arditty

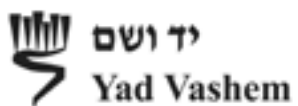




LES FILMS DU JEUDI



CINEMATEK





RESTORED  
EUROPEAN  
**FILM**  
PROJECT #3



פרויקט  
קולנוע  
אירופי  
משוזר #3